

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

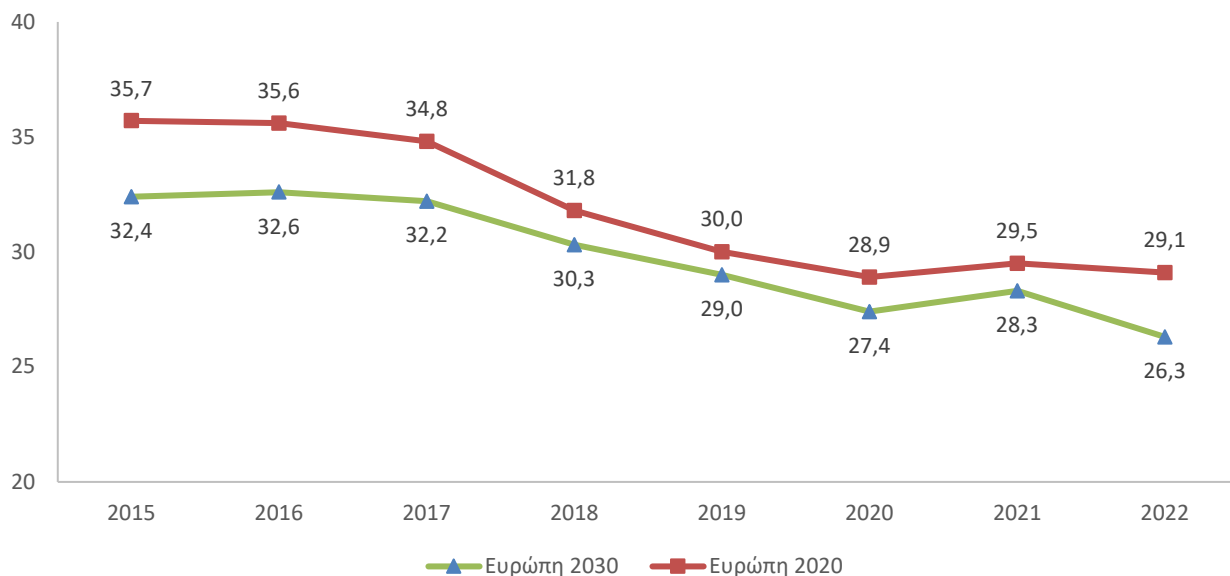
Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών: Έτος 2022 (Περίοδος αναφοράς εισοδήματος: Έτος 2021)

Η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ) ανακοινώνει στοιχεία για τον κίνδυνο φτώχειας, όπως προκύπτουν από την Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (SILC), έτους 2022, **με περίοδο αναφοράς εισοδήματος το έτος 2021**. Η έρευνα αποτελεί τη βασική πηγή αναφοράς των συγκριτικών στατιστικών για την κατανομή του εισοδήματος και τον κοινωνικό αποκλεισμό, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Α. Κίνδυνος φτώχειας ή σε κοινωνικό αποκλεισμό

Με βάση τα στοιχεία της Έρευνας Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών 2022, ο πληθυσμός που βρίσκεται σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό, σύμφωνα με τον αναθεωρημένο ορισμό¹ ανέρχεται στο 26,3% του πληθυσμού της Χώρας (2.722.000 άτομα), παρουσιάζοντας μείωση κατά 2,0 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2021 (28,3%) (Γράφημα 1). Στο πλαίσιο του προγράμματος «Ευρώπη 2030», αναφορικά με την καταπολέμηση της φτώχειας, έχει τεθεί ως στόχος «να μειωθούν κατά 15 εκατομμύρια τα άτομα που βρίσκονται ή που κινδυνεύουν να βρεθούν σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό, εκ των οποίων τα 5 εκατομμύρια να είναι παιδιά», έως το έτος 2030.

Γράφημα 1. Ποσοστό (%) πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας ή σε κοινωνικό αποκλεισμό: 2015 – 2022

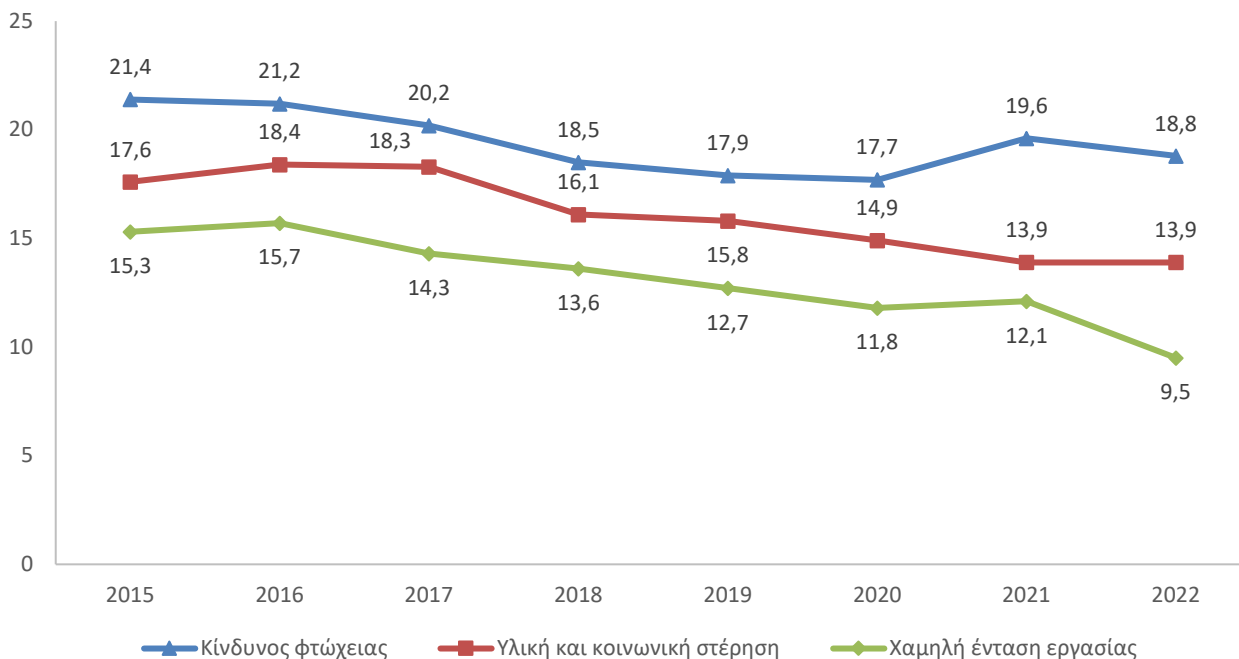
Πληροφορίες για μεθοδολογικά θέματα:
Δ/ση Στατιστικών Πληθυσμού, Απασχόλησης και Κόστους Ζωής
Τμήμα Ειδικών Στατιστικών Νοικοκυριών
Ο Προϊστάμενος του Τμήματος: Γ. Ντούρος
Τηλ.: 213 135 2174
e-mail : g.ntouros@statistics.gr

Πληροφορίες για παροχή δεδομένων:
Τηλ. 213 135 2022
e-mail: data.dissem@statistics.gr

¹ Αναθεωρημένος ορισμός - Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό: πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή με υλικές και κοινωνικές στερήσεις (δηλαδή πληθυσμός που στερείται τουλάχιστον 7 από έναν κατάλογο 13 αγαθών και υπηρεσιών) ή που διαβιού σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας (περισσότερες πληροφορίες στις επεξηγηματικές σημειώσεις).

Με βάση τον ισχύοντα έως το 2020 ορισμό² του παραπάνω δείκτη, ο πληθυσμός που βρίσκεται σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό ανέρχεται στο 29,1% (3.006.300 άτομα) του πληθυσμού της Χώρας, παρουσιάζοντας μείωση κατά 0,4 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2021 (29,5%) (Γράφημα 1). Επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο του προγράμματος “Ευρώπη 2020”, αναφορικά με την καταπολέμηση της φτώχειας, ο στόχος ήταν «να μειωθούν κατά 20 εκατομμύρια τα άτομα που βρίσκονται ή που κινδυνεύουν να βρεθούν σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό» έως το έτος 2020.

Γράφημα 2. Ποσοστό (%) πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας, υλική και κοινωνική στέρηση και χαμηλή ένταση εργασίας (Ευρώπη 2030): 2015 – 2022

Η μείωση του ποσοστού του κινδύνου φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού (δείκτης που συντίθεται από τους επιμέρους δείκτες του κινδύνου φτώχειας, της υλικής και κοινωνικής στέρησης και της χαμηλής έντασης εργασίας) οφείλεται στη μείωση του ποσοστού του πληθυσμού σε χαμηλή ένταση εργασίας, σε 9,5% το 2022 από 12,1% το 2021, και του πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας, σε 18,8% το 2022 από 19,6% το 2021 (Γράφημα 2).

Ο κίνδυνος φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού είναι υψηλότερος στην περίπτωση των παιδιών ηλικίας 17 ετών και κάτω (28,1%), μειωμένος κατά 3,9 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2021 (32,0%) (Πίνακας 1).

Το ποσοστό πληθυσμού ηλικίας 18-64 ετών που διαβιοί σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας υπολογίζεται σε 10,9% επί του συνόλου του πληθυσμού αυτής της ομάδας ηλικιών, εμφανίζοντας μείωση κατά 2,7 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το έτος 2021. Το ποσοστό για τους άνδρες ανέρχεται σε 9,9% και για τις γυναίκες σε 12,0% (Πίνακας 2).

Στον Πίνακα 16 παρουσιάζεται ο δείκτης κινδύνου φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού της περιόδου 2015-2022, για όσες ευρωπαϊκές χώρες είναι διαθέσιμα τα αποτελέσματα της έρευνας τη δεδομένη χρονική στιγμή.

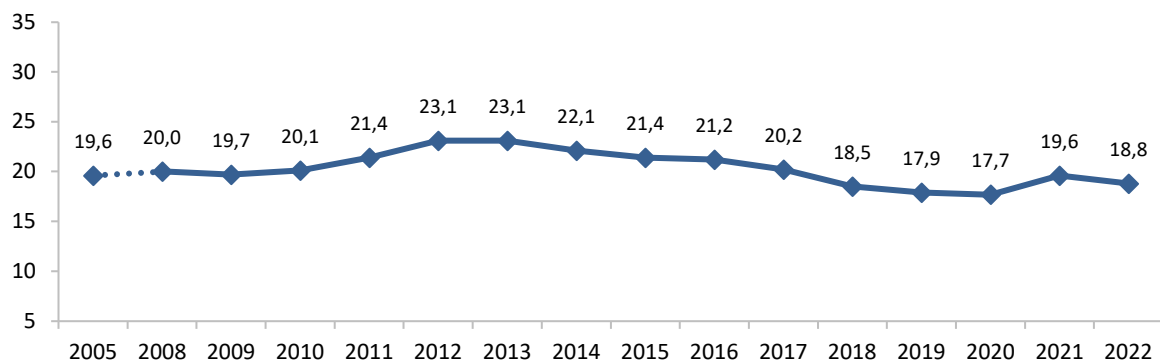
² **Αρχικός ορισμός - Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό:** πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή με υλικές στερήσεις (δηλαδή πληθυσμός που στερείται τουλάχιστον 4 από έναν κατάλογο 9 αγαθών και υπηρεσιών) ή που διαβιοί σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας (περισσότερες πληροφορίες στις επεξηγηματικές σημειώσεις).

Β. Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας³ και κατώφλι κινδύνου φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις

Το κατώφλι της φτώχειας ανέρχεται στο ποσό των 5.712 ευρώ ετησίως για μονοπρόσωπο νοικοκυριό και σε 11.995 ευρώ για νοικοκυριά με δύο ενήλικες και δύο εξαρτώμενα παιδιά ηλικίας κάτω των 14 ετών (Πίνακας 4), και ορίζεται στο 60% του διάμεσου συνολικού ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών, το οποίο εκτιμήθηκε σε 9.520 ευρώ, ενώ το μέσο ετήσιο διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών της Χώρας εκτιμήθηκε σε 18.563 ευρώ.

Το έτος 2022 (περίοδος αναφοράς εισοδήματος το έτος 2021), το 18,8% του συνολικού πληθυσμού της Χώρας ήταν σε κίνδυνο φτώχειας⁴, σημειώνοντας μείωση κατά 0,8 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Ο δείκτης αυτός, που κατά το έτος 2005 (με περίοδο αναφοράς εισοδήματος το έτος 2004) ανέρχεται στο 19,6%, σημείωσε αυξητική πορεία έως το έτος 2012 όπου εκτιμήθηκε στο 23,1%, ενώ άρχισε να μειώνεται από το έτος 2014, με εξαίρεση το 2021, όπως αποτυπώνεται στο Γράφημα 3.

Γράφημα 3. Ποσοστό πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας: 2005, 2008 – 2022*

*Επισημαίνεται ότι η περίοδος αναφοράς των εισοδημάτων αφορά στο προηγούμενο έτος από το έτος διενέργειας της έρευνας, δηλ. στα αντίστοιχα έτη 2004 και 2007-2021.

Τα νοικοκυριά που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας εκτιμώνται σε 742.235 σε σύνολο 4.049.102 νοικοκυριών και τα μέλη τους σε 1.945.199 στο σύνολο των 10.399.329 ατόμων του εκτιμώμενου πληθυσμού της Χώρας που διαβιεί σε ιδιωτικά νοικοκυριά.

Ο κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, για παιδιά ηλικίας 0-17 ετών (παιδική φτώχεια) ανέρχεται σε 22,4%, σημειώνοντας μείωση κατά 1,3 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2021 (23,7%), ενώ για τις ομάδες ηλικιών 18-64 ετών και 65 ετών και άνω ανέρχεται σε 18,9% (20,6% το 2021) και 15,8% (13,5% το 2021), αντίστοιχα (Πίνακας 5).

Ο κίνδυνος φτώχειας, υπολογιζόμενος με κατώφλια διαφορετικά του 60% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, ανέρχεται σε:

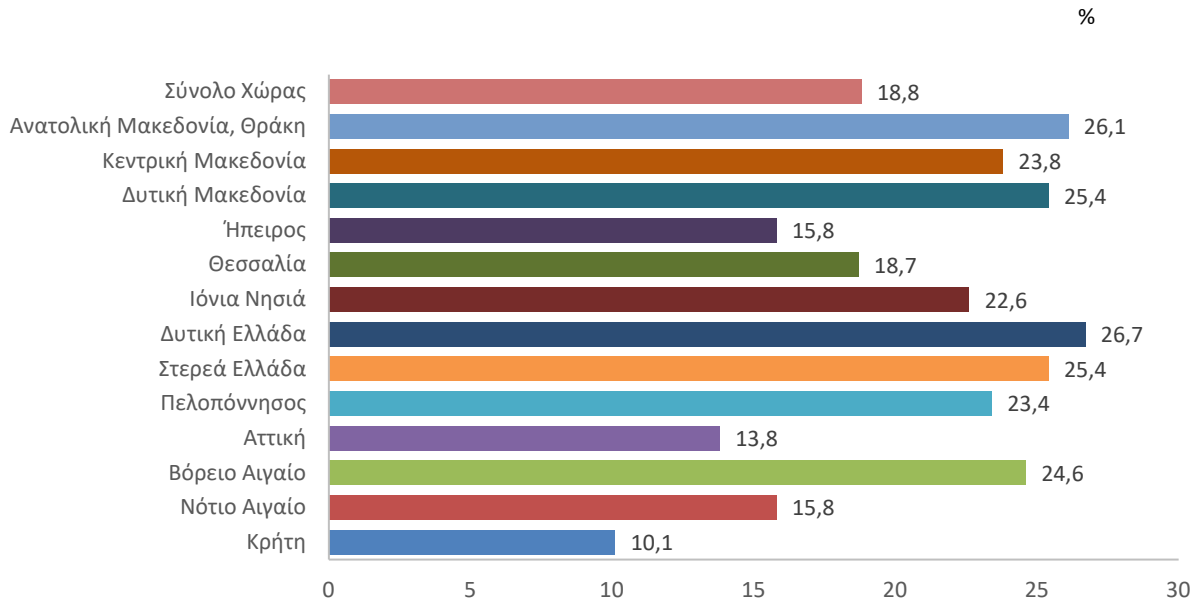
- 6,7%, αν το κατώφλι οριστεί στο 40% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος,
- 11,9%, αν το κατώφλι οριστεί στο 50% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος και,
- 26,2%, αν το κατώφλι οριστεί στο 70% του διάμεσου συνολικού διαθέσιμου ισοδύναμου εισοδήματος, αντίστοιχα.

³ Ως **κίνδυνος φτώχειας** μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που ζουν σε νοικοκυριά, των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 60% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

⁴ Σημειώνεται ότι οι πληθυσμιακές ομάδες που κατά τεκμήριο είναι φτωχές, όπως άστεγοι, παράνομοι οικονομικοί μετανάστες, Ρομά που μετακινούνται και αλλάζουν τόπο διαμονής κ.λπ., υπο-αντιπροσωπεύονται στην έρευνα.

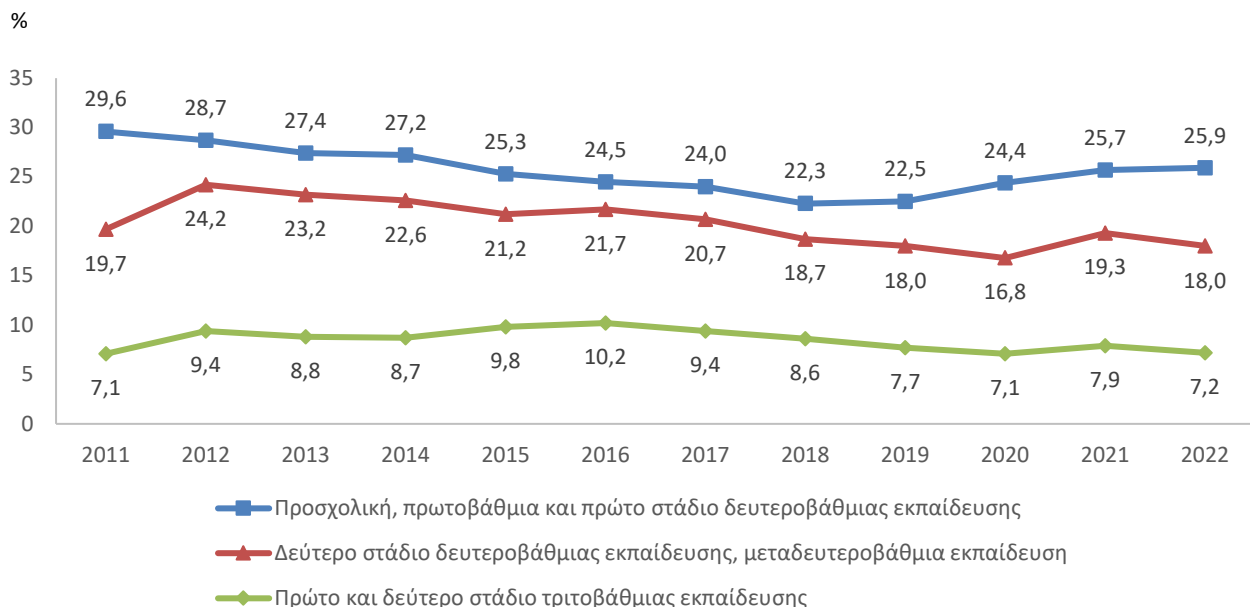
Σε πέντε (5) Περιφέρειες (Κρήτη, Αττική, Νότιο Αιγαίο, Ήπειρος και Θεσσαλία) καταγράφονται ποσοστά κινδύνου φτώχειας χαμηλότερα από αυτό του συνόλου της Χώρας, ενώ στις υπόλοιπες οκτώ (8) Περιφέρειες (Ιόνια Νησιά, Βόρειο Αιγαίο, Δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησος, Δυτική Μακεδονία, Στερεά Ελλάδα, Κεντρική Μακεδονία και Ανατολική Μακεδονία και Θράκη) τα αντίστοιχα ποσοστά είναι υψηλότερα (Γράφημα 4).

Γράφημα 4. Ποσοστό πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας ανά Περιφέρεια: 2022

Στο γράφημα 5 παρουσιάζεται η σημασία του επιπέδου εκπαίδευσης στην μείωση του κινδύνου φτώχειας. Όσο υψηλότερο είναι το επίπεδο εκπαίδευσης τόσο μικρότερο είναι το ποσοστό του κινδύνου φτώχειας. Για το έτος 2022, ο κίνδυνος φτώχειας εκτιμάται σε 25,9% για όσους έχουν ολοκληρώσει προσχολική, πρωτοβάθμια και το πρώτο στάδιο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σε 18,0% για όσους έχουν ολοκληρώσει το δεύτερο στάδιο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, και σε 7,2% για όσους έχουν ολοκληρώσει το πρώτο και το δεύτερο στάδιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

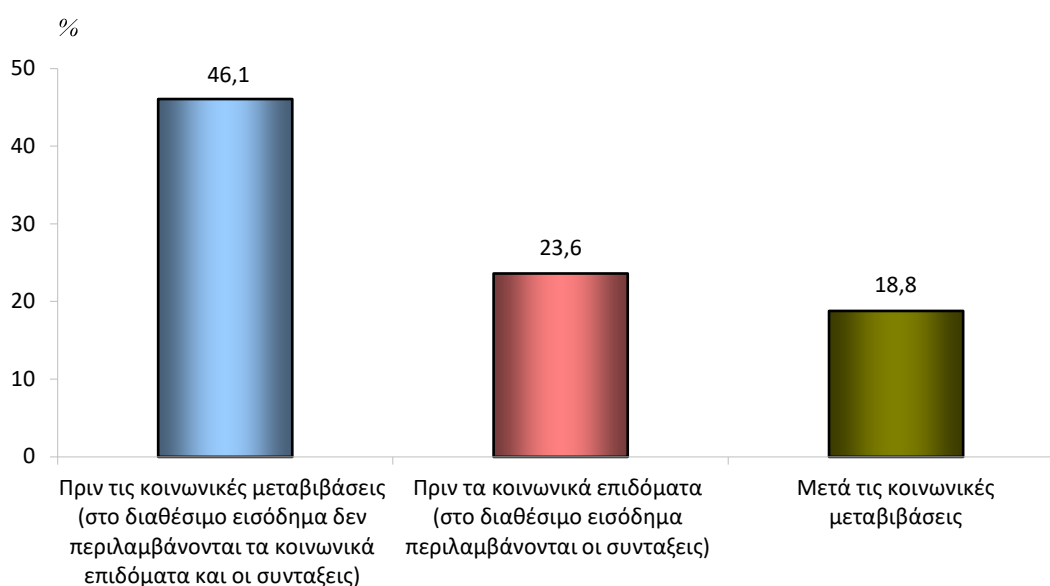
Γράφημα 5. Ποσοστό πληθυσμού ηλικίας 18 ετών και άνω σε κίνδυνο φτώχειας κατά επίπεδο εκπαίδευσης που έχει ολοκληρώσει : 2011 - 2022

Γ. Κοινωνικές μεταβιβάσεις και κίνδυνος φτώχειας

Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας πριν από όλες τις κοινωνικές μεταβιβάσεις (δηλαδή μη συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών επιδομάτων⁵ και των συντάξεων⁶ στο συνολικό διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών) ανέρχεται σε 46,1% ενώ, όταν περιλαμβάνονται μόνο οι συντάξεις και όχι τα κοινωνικά επιδόματα, μειώνεται στο 23,6% (Γράφημα 6, Πίνακες 6 και 7). Αναφορικά με τα κοινωνικά επιδόματα, επισημαίνεται ότι αυτά περιλαμβάνουν παροχές κοινωνικής βοήθειας (όπως το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα, το επίδομα στέγασης, το επίδομα θέρμανσης κ.λπ.), οικογενειακά επιδόματα (όπως επιδόματα τέκνων), καθώς και επιδόματα ή βοηθήματα ανεργίας, ασθένειας, αναπηρίας ή ανικανότητας, ή και εκπαιδευτικές παροχές. Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ανέρχεται σε 18,8%, ως εκ τούτου διαπιστώνεται ότι τα κοινωνικά επιδόματα συμβάλλουν στη μείωση του ποσοστού του κινδύνου φτώχειας κατά 4,8 ποσοστιαίες μονάδες ενώ, εν συνεχεία, οι συντάξεις κατά 22,5 ποσοστιαίες μονάδες. Το σύνολο των κοινωνικών μεταβιβάσεων μειώνει το ποσοστό του κινδύνου φτώχειας κατά 27,3 ποσοστιαίες μονάδες (Γράφημα 6, Πίνακες 5, 6 και 7).

Γράφημα 6. Ποσοστό κινδύνου φτώχειας

Δ. Χαρακτηριστικά πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας

Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας το 2022 είναι υψηλότερο για τις γυναίκες (19,4%) σε σχέση με τους άνδρες (18,2%) (Πίνακας 7).

Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας για τους άνδρες και για τις γυναίκες μειώθηκε κατά 0,4 και 1,2 ποσοστιαίες μονάδες αντίστοιχα το 2022 σε σχέση με το 2021.

Ο κίνδυνος φτώχειας για άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών εκτιμάται σε 17,6% για τις γυναίκες και σε 13,6% για τους άνδρες (Πίνακας 7).

Ο κίνδυνος φτώχειας για άτομα ηλικίας άνω των 75 ετών εκτιμάται σε 16,8%, ενώ για άτομα ηλικίας κάτω των 75 ετών σε 19,1% (Πίνακας 8).

⁵ **Κοινωνικά επιδόματα** είναι η κοινωνική βοήθεια (Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα, επίδομα θέρμανσης, επίδομα στέγασης, εισοδηματική ενίσχυση οικογενειών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, καθώς και οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα και τέκνα υποχρεωτικής εκπαίδευσης, παροχές παλιννοστούντων, προσφύγων, αποφυλακισμένων, τοξικομανών, Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ανασφαλιστων Υπερηλίκων, βοηθήματα για αντιμετώπιση πρώτων αναγκών ατόμων πληγέντων από σεισμό, πλημμύρα κλπ.), τα οικογενειακά επιδόματα, τα επιδόματα/βοηθήματα ανεργίας, τα επιδόματα/βοηθήματα ασθένειας, τα επιδόματα/βοηθήματα αναπηρίας - ανικανότητας και οι εκπαιδευτικές παροχές.

⁶ Ως **συντάξεις** θεωρούνται οι συντάξεις γήρατος από εργασία και οι συντάξεις/βοηθήματα από τον/τη σύζυγο.

Ο κίνδυνος φτώχειας για τις γυναίκες άνω των 75 ετών εκτιμάται σε 19,5%, ενώ για τους άνδρες της αντίστοιχης ηλικιακής ομάδας εκτιμάται σε 13,0% (Πίνακας 8).

Ο κίνδυνος φτώχειας των νοικοκυριών με έναν ενήλικα και τουλάχιστον ένα εξαρτώμενο παιδί ανέρχεται σε 37,7%, ενώ των νοικοκυριών με τρεις ή περισσότερους ενήλικες με εξαρτώμενα παιδιά ανέρχεται σε 21,7% και των νοικοκυριών με δύο ενήλικες και 2 εξαρτώμενα παιδιά σε 18,9% (Πίνακας 9).

Οι εργαζόμενοι 18 ετών και άνω αντιμετωπίζουν χαμηλότερο κίνδυνο φτώχειας σε σύγκριση με τους ανέργους και τους οικονομικά μη ενεργούς (νοικοκυρές κ.λπ.). Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας για τους εργαζομένους 18 ετών και άνω ανέρχεται σε 10,6%, σημειώνοντας μείωση κατά 0,7 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το έτος 2021. Μείωση κατά 1,1 ποσοστιαίες μονάδες παρουσίασε το ποσοστό κινδύνου φτώχειας για τις εργαζόμενες γυναίκες 18 ετών και άνω, ενώ μειώθηκε κατά 0,3 ποσοστιαίες μονάδες το αντίστοιχο ποσοστό για τους εργαζόμενους άνδρες, με τα αντίστοιχα ποσοστά να διαμορφώνονται σε 7,7% και 12,7% (Πίνακας 10).

Για τους ανέργους, όπως ήδη αναφέρθηκε, ο κίνδυνος φτώχειας είναι σημαντικά μεγαλύτερος και ανέρχεται σε 43,6%, παρουσιάζοντας σημαντική διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών (51,8% και 37,0% αντίστοιχα). Ο κίνδυνος φτώχειας για όσους είναι οικονομικά μη ενεργοί (μη συμπεριλαμβανομένων των συνταξιούχων) αυξήθηκε κατά 1,8 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2021 και ανήλθε σε 29,1 % (Πίνακας 10).

Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας για τους εργαζομένους 18-64 ετών ανέρχεται σε 10,6%, σημειώνοντας μείωση κατά 0,5 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το έτος 2021. Μείωση κατά 0,8 ποσοστιαίες μονάδες παρουσίασε το ποσοστό κινδύνου φτώχειας για τις εργαζόμενες γυναίκες 18-64 ετών, ενώ μειώθηκε κατά 0,2 ποσοστιαίες μονάδες το αντίστοιχο ποσοστό για τους εργαζόμενους άνδρες 18-64 ετών, με τα αντίστοιχα ποσοστά να διαμορφώνονται σε 7,8% και 12,6% (Πίνακας 11).

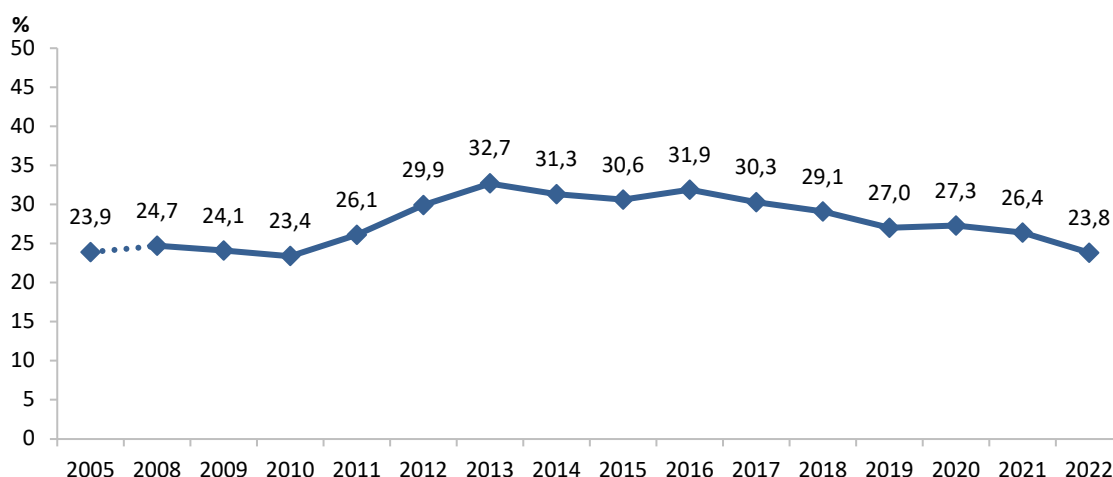
Ο κίνδυνος φτώχειας για τους εργαζομένους με πλήρη απασχόληση ανέρχεται σε 9,9%, ενώ για τους εργαζομένους με μερική απασχόληση ανέρχεται σε 18,4% (Πίνακας 12).

Στην περίπτωση των νοικοκυριών που διαμένουν σε ιδιόκτητη κατοικία, ο κίνδυνος φτώχειας ανέρχεται σε 18,8%, ενώ για τα νοικοκυριά που διαμένουν σε ενοικιασμένη κατοικία ο κίνδυνος φτώχειας ανέρχεται σε 19,0%. Ο κίνδυνος φτώχειας για παιδιά ηλικίας 0-17 ετών που η κατοικία τους είναι ιδιόκτητη ανέρχεται σε 23,6%, ενώ για τα άτομα της ίδιας ομάδας ηλικιών που η κατοικία τους είναι ενοικιασμένη, ο κίνδυνος ανέρχεται σε 19,9%. Ο κίνδυνος φτώχειας ατόμων ηλικίας 18-64 ετών που η κατοικία τους είναι ιδιόκτητη ανέρχεται σε 19,0%, ενώ για τα άτομα της ίδιας ηλικιακής ομάδας που η κατοικία τους είναι ενοικιασμένη, ο κίνδυνος εκτιμάται σε 18,8% (Πίνακας 13).

Ε. Βάθος (χάσμα) του κινδύνου φτώχειας

Το βάθος (χάσμα) κινδύνου φτώχειας αναφέρεται στην εισοδηματική κατάσταση των ατόμων που βρίσκονται κάτω από το κατώφλι της φτώχειας. Για την εκτίμησή του υπολογίζεται η διαφορά μεταξύ του κατωφλίου του κινδύνου φτώχειας για το σύνολο του πληθυσμού και του διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος του φτωχού πληθυσμού, η οποία εκφράζεται ως ποσοστό επί του κατωφλίου του κινδύνου φτώχειας.

Γράφημα 7. Βάθος (χάσμα) κινδύνου φτώχειας: 2005, 2008-2022

Για το έτος 2022, το βάθος (χάσμα) κινδύνου φτώχειας ανήλθε σε 23,8% του κατωφλίου του κινδύνου φτώχειας, σημειώνοντας μείωση σε σχέση με το προηγούμενο έτος (Γράφημα 7, Πίνακας 14). Με βάση το ποσοστό αυτό, εκτιμάται ότι το 50% των φτωχών κατέχουν εισόδημα μικρότερο από το 76,2% του κατωφλίου του κινδύνου φτώχειας (το οποίο ανέρχεται σε 5.712 ευρώ), δηλαδή κάτω από 4.353 ευρώ, ετησίως, ανά άτομο.

Όπως παρουσιάζεται στο Γράφημα 7, το βάθος (χάσμα) κινδύνου το έτος 2005 ήταν 23,9%, ενώ, σημειώνοντας αυξητική πορεία ανήλθε σε 32,7% το 2013 (μέγιστη τιμή). Έκτοτε, παρουσιάζει αυξομειώσεις, σημειώνοντας τιμή 23,8% για το έτος 2022, δηλαδή μείωση κατά 2,6 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το έτος 2021.

ΣΤ. Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις υπολογιζόμενος με το κατώφλι φτώχειας έτους 2008 (εκφρασμένου σε τιμές του έτους 2021 με βάση τον Εναρμονισμένο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή)

Ο κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις υπολογιζόμενος με το κατώφλι φτώχειας σε μια σταθερή χρονική στιγμή – και συγκεκριμένα το έτος 2008 – αποτελεί ένδειξη για το εάν το επίπεδο διαβίωσης για τα χαμηλότερα εισοδήματα παρουσιάζει βελτίωση με το πέρασμα του χρόνου. Ο σκοπός αυτής της σύγκρισης είναι να καταγράψει πώς μεταβάλλεται ο κίνδυνος φτώχειας σε απόλυτους και όχι σε σχετικούς όρους, δηλαδή όταν το κατώφλι φτώχειας παραμένει διαχρονικά σταθερό σε όρους πραγματικής αγοραστικής δύναμης.

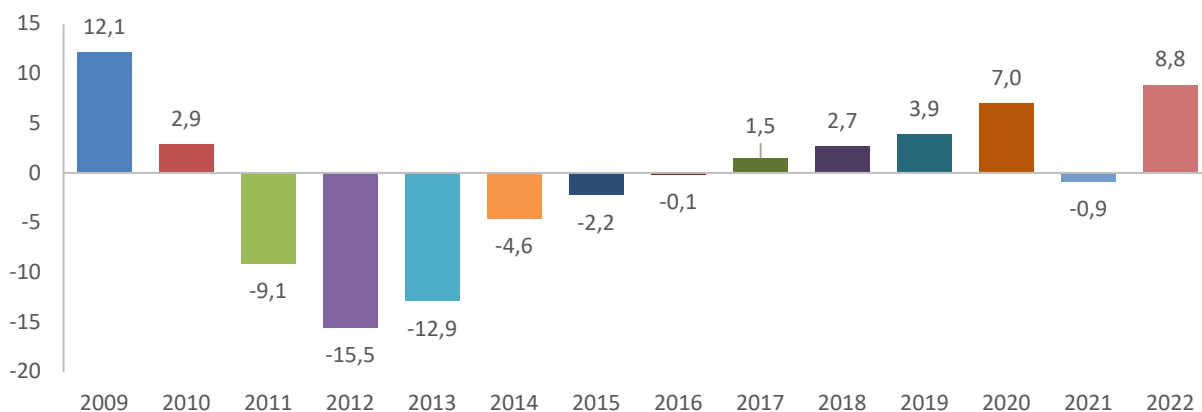
Το ποσοστό του πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας για το έτος 2022 υπολογιζόμενο με το κατώφλι φτώχειας έτους 2008 (δηλαδή το ποσοστό των ατόμων που ζουν σε νοικοκυριά, των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα κατά το έτος 2022 είναι χαμηλότερο του 60% της διαμέσου του ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος του έτους 2008 εκφρασμένου σε τιμές του έτους 2021 με βάση τον Εναρμονισμένο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή), εκτιμάται σε 32,0%. Συμπεραίνεται, λοιπόν, ότι το 32,0% του πληθυσμού του έτους 2022 θα κατατασσόταν ως εκτεθειμένο στον κίνδυνο φτώχειας με βάση τις συνθήκες του έτους 2008 (Πίνακας 15). Οι γυναίκες καταγράφουν υψηλότερο ποσοστό σε σχέση με τους άνδρες (32,9% έναντι 31,1%) ενώ η ηλικιακή ομάδα με το υψηλότερο ποσοστό (37,4%) είναι αυτή των παιδιών έως και 17 ετών.

Ζ. Εξέλιξη του εισοδήματος των νοικοκυριών

Το 14,6% των νοικοκυριών δήλωσε ότι το εισόδημά του αυξήθηκε κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες, το 15,0% των νοικοκυριών δήλωσε ότι μειώθηκε και το 70,4% των νοικοκυριών ότι παρέμεινε το ίδιο (Πίνακας 17).

Το 26,1% δήλωσε ότι ο κύριος λόγος αύξησης ή μείωσης του εισοδήματος ήταν η πανδημία του νέου κορωνοϊού (COVID-19), εκ των οποίων το 6,1% δήλωσε ότι αυξήθηκε το εισόδημά του και το 20,0% ότι μειώθηκε (Πίνακας 18).

Γράφημα 8. Μεταβολή του μέσου ισοδύναμου ατομικού διαθέσιμου εισοδήματος: 2009-2022

Το μέσο ισοδύναμο ατομικό διαθέσιμο εισόδημα ανήλθε σε 10.832 ευρώ, αυξημένο κατά 8,8% σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος. Στο γράφημα 8 εμφανίζεται η εξέλιξη του εισοδήματος από το έτος 2009 έως το έτος 2022.

Μέσο ισοδύναμο ατομικό διαθέσιμο εισόδημα: 2009-2022

Έτος έρευνας	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Έτος αναφοράς εισοδήματος	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Μέσο ατομικό εισόδημα (σε ευρώ)	13.505	13.896	12.637	10.676	9.303	8.879	8.682	8.672	8.800	9.034	9.382	10.041	9.952	10.832

ΠΙΝΑΚΕΣ

Πίνακας 1

Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό, κατά ομάδες ηλικιών και φύλο: 2022
%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	26,3	27,4	25,2
0-17	28,1	-	-
18-64	27,9	28,8	26,9
65+	21,0	23,4	18,0

Πίνακας 2

Κίνδυνος φτώχειας πληθυσμού που διαβιοί σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022
%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
18-64	10,9	12,0	9,9
0-17	4,7	-	-
0-64	9,5	10,3	8,7

Πίνακας 3

Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό, κατά συνιστώσα: 2022
%

Δείκτης/Συνιστώσα	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού	26,3	27,4	25,2
Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας (μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις)	18,8	19,4	18,2
Πληθυσμός σε υλική στέρηση	13,9	14,6	13,1
Πληθυσμός 0 -64 ετών που διαβιοί σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας	9,5	10,3	8,7

Πίνακας 4

Κατώφλι κινδύνου φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά τύπο νοικοκυριού: 2022

Τύπος νοικοκυριού	Κατώφλι κινδύνου φτώχειας (ποσά σε ευρώ)
Μονοπρόσωπα νοικοκυριά	5.712
Νοικοκυριά με δύο ενήλικες και δύο εξαρτώμενα παιδιά κάτω των 14 ετών	11.995

Πίνακας 5**Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022**

%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	18,8	19,4	18,2
0-17	22,4	-	-
18-64	18,9	19,0	18,9
65+	15,8	17,6	13,6

Πίνακας 6**Κίνδυνος φτώχειας πριν από όλες τις κοινωνικές μεταβιβάσεις⁽¹⁾, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022**

%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	46,1	48,1	43,9
0-17	32,9	-	-
18-64	35,8	36,9	34,6
65+	83,3	84,8	81,5

*(1) Δεν περιλαμβάνονται στο διαθέσιμο εισόδημα τα κοινωνικά επιδόματα και οι συντάξεις***Πίνακας 7****Κίνδυνος φτώχειας πριν από τις κοινωνικές μεταβιβάσεις⁽²⁾, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022**

%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	23,6	24,0	23,1
0-17	29,8	-	-
18-64	23,6	23,8	23,4
65+	18,9	21,0	16,2

*(2) Δεν περιλαμβάνονται στο διαθέσιμο εισόδημα τα κοινωνικά επιδόματα, αλλά περιλαμβάνονται οι συντάξεις***Πίνακας 8****Κίνδυνος φτώχειας ηλικιωμένων μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022**

%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο	Γυναίκες	Άνδρες
60+	16,2	17,4	14,6
75+	16,8	19,5	13,0
0-59	19,9	20,3	19,6
0-74	19,1	19,3	18,8

Πίνακας 9
Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά τύπο νοικοκυριού: 2022

Τύπος νοικοκυριού	Ποσοστό %
Συνολικός πληθυσμός	18,8
Νοικοκυριά χωρίς εξαρτώμενα παιδιά	15,6
Ένας ενήλικας ηλικίας κάτω των 65 ετών	22,3
Ένας ενήλικας ηλικίας 65 ετών και άνω	21,6
Μονοπρόσωπο νοικοκυριό – θήλυ	23,1
Μονοπρόσωπο νοικοκυριό – άρρεν	19,9
Δύο ενήλικες ηλικίας κάτω των 65 ετών χωρίς εξαρτώμενα παιδιά	15,1
Τρεις ή περισσότεροι ενήλικες χωρίς εξαρτώμενα παιδιά	13,9
Νοικοκυριά με εξαρτώμενα παιδιά	22,3
Μονογονεϊκό νοικοκυριό με, τουλάχιστον, ένα εξαρτώμενο παιδί	37,7
Δύο ενήλικες με ένα εξαρτώμενο παιδί	17,6
Δύο ενήλικες με δύο εξαρτώμενα παιδιά	18,9
Δύο ενήλικες με τρία ή περισσότερα εξαρτώμενα παιδιά	30,3
Δύο ή περισσότεροι ενήλικες με εξαρτώμενα παιδιά	21,9
Τρεις ή περισσότεροι ενήλικες με εξαρτώμενα παιδιά	21,7

Πίνακας 10
Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις του πληθυσμού ηλικίας 18 ετών και άνω, κατά φύλο και κατάσταση απασχόλησης: 2022

%

Ασχολία	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Εργαζόμενοι	10,6	7,7	12,7
Μισθωτοί	5,8	4,4	7,0
Μη εργαζόμενοι (άνεργοι και οικονομικά μη ενεργοί)	24,0	24,7	23,1
Άνεργοι	43,6	37,0	51,8
Συνταξιούχοι	11,0	10,6	11,3
Λοιποί μη οικονομικά ενεργοί (εκτός συνταξιούχων)	29,1	29,1	29,3

Πίνακας 11
Κίνδυνος φτώχειας εργαζομένων 18-64 ετών μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο: 2022

%

Εργαζόμενοι	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
	10,6	7,8	12,6

Πίνακας 12
Κίνδυνος φτώχειας εργαζομένων μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις με διάκριση πλήρους και μερικής απασχόλησης: 2022

Πλήρης / μερική απασχόληση	Ποσοστό %
Πλήρης απασχόληση	9,9
Μερική απασχόληση	18,4

Πίνακας 13
Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά ιδιοκτησιακό καθεστώς κατοικίας, φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022

%

Ομάδες ηλικιών	Ιδιοκτήτες			Ενοικιαστές		
	Σύνολο	Γυναίκες	Άνδρες	Σύνολο	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	18,8	19,3	18,2	19,0	19,5	18,4
0-17	23,6	–	–	19,9	–	–
18-64	19,0	19,0	19,0	18,8	19,0	18,6
60+	16,0	17,3	14,5	17,6	18,4	16,4
65+	15,7	17,4	13,6	17,1	19,0	14,1
75+	16,7	19,7	12,8	17,5	17,1	18,5

Πίνακας 14
Βάθος (χάσμα) κινδύνου φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών: 2022

%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	23,8	23,7	24,4
0-17	24,9	-	-
18-64	26,2	26,5	25,7
65+	18,3	18,1	18,8
75+	17,7	17,7	17,3

Πίνακας 15
Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις υπολογιζόμενος με το κατώφλι φτώχειας του έτους 2008 (πληθωρισμένο με τον εναρμονισμένο δείκτη τιμών καταναλωτή), κατά ομάδες ηλικιών και φύλο: 2022

%

Ομάδες ηλικιών	Σύνολο πληθυσμού	Γυναίκες	Άνδρες
Σύνολο	32,0	32,9	31,1
0-17	37,4	-	-
18-64	31,0	31,2	30,7
65+	30,9	34,2	26,8

Πίνακας 16

Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό σε χώρες που υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία για το 2022 τη δεδομένη χρονική στιγμή: 2015-2022

%

Χώρες	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015
Βουλγαρία	32,2	31,7	33,6	33,2	33,0	38,0	41,0	43,3
Ελλάδα	26,3	28,3	27,4	29,0	30,3	32,2	32,6	32,4
Ισπανία	26,0	27,8	27,0	26,2	27,3	27,5	28,8	28,7
Λετονία	26,0	26,1	25,1	26,7	28,4	28,5	28,2	30,0
Εσθονία	25,2	22,2	22,8	23,7	23,6	23,3	23,1	23,6
Βέλγιο	18,7	18,8	20,3	20,0	20,5	22,0	22,2	21,6
Αυστρία	17,5	17,3	16,7	16,5	16,8	17,1	17,2	16,9
Ολλανδία	16,5	16,6	16,0	16,5	16,5	16,6	16,3	16,4
Φινλανδία	16,3	14,2	14,9	15,4	16,6	16,0	16,5	16,9

Πίνακας 17

Μεταβολή του εισοδήματος των νοικοκυριών σε σχέση με το προηγούμενο έτος: 2022

%

Εξέλιξη του εισοδήματος	Αύξηση	Παρέμεινε το ίδιο	Μείωση
		14,6	70,4

Πίνακας 18

Μεταβολή του εισοδήματος των νοικοκυριών λόγω της πανδημίας (COVID-19): 2022

Ποσοστό νοικοκυριών που δήλωσαν ότι το εισόδημά τους μεταβλήθηκε λόγω της πανδημίας COVID-19	Σύνολο νοικοκυριών (%)	Εξ αυτών,	
		Νοικοκυριά (%) που δήλωσαν αύξηση	Νοικοκυριά (%) που δήλωσαν μείωση
		26,1	6,1

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (European Union - Statistics on Income and Living Conditions - EU-SILC)	<p>Η Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (EU-SILC) αποτελεί μέρος ενός κοινοτικού στατιστικού προγράμματος, στο οποίο συμμετέχουν όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντικατέστησε, από το έτος 2003, το ευρωπαϊκό panel νοικοκυριών (European Community Household Panel, ECHP), προκειμένου να επιτευχθεί η ποιοτική βελτίωση των στατιστικών δεδομένων που αφορούν στη φτώχεια και στον κοινωνικό αποκλεισμό.</p> <p>Βασικός στόχος της έρευνας είναι η μελέτη, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, των συνθηκών διαβίωσης των νοικοκυριών σε σχέση, κυρίως, με το εισόδημά τους. Η έρευνα αποτελεί τη βασική πηγή αναφοράς των συγκριτικών στατιστικών για την κατανομή του εισοδήματος και τον κοινωνικό αποκλεισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η συγκρισιμότητα των στοιχείων θεωρείται εξασφαλισμένη, αφού η έρευνα διενεργείται σε όλα τα κράτη μέλη, χρησιμοποιώντας κοινές μεταβλητές και ορισμούς.</p>
Νομικό πλαίσιο	<p>Η έρευνα διέπεται από τις διατάξεις του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και Κοινοβουλίου (ΕΕ) 2019/1700 για τις κοινωνικές στατιστικές και διενεργήθηκε με Απόφαση του Προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ.</p>
Περίοδος αναφοράς του εισοδήματος	<p>Η περίοδος αναφοράς του εισοδήματος είναι το προηγούμενο της έρευνας ημερολογιακό έτος.</p>
Κάλυψη	<p>Η έρευνα καλύπτει όλα τα ιδιωτικά νοικοκυριά της Χώρας με τα μέλη τους, ανεξάρτητα από το μέγεθος ή οποιαδήποτε οικονομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά τους.</p> <p>Εξαιρούνται από την έρευνα:</p> <ul style="list-style-type: none">▪ Οι συλλογικές κατοικίες, όπως ξενοδοχεία, πανσιόν, νοσοκομεία, γηροκομεία, στρατόπεδα, αναμορφωτήρια κλπ. Συλλογικές κατοικίες θεωρούνται και τα νοικοκυριά που παρέχουν στέγη με διατροφή σε άνω των πέντε τροφίμους.▪ Τα νοικοκυριά με μέλη ξένους υπηκόους που υπηρετούν σε ξένες διπλωματικές αποστολές.
Μεθοδολογία	<p>Η έρευνα είναι δειγματοληπτική με σχεδιασμό με μερικώς επικαλυπτόμενο δείγμα (rotational integrated design), που επιλέχτηκε ως ο πλέον κατάλληλος για ενιαία συγχρονική και διαχρονική έρευνα. Η τελική δειγματοληπτική μονάδα είναι το νοικοκυριό. Οι μονάδες ανάλυσης είναι τα νοικοκυριά και τα μέλη τους.</p> <p>Η διαχρονική δομή του δείγματος διακρίνεται σε τέσσερα εναλλασσόμενα υποδείγματα (panels), καθένα από τα οποία είναι αντιπροσωπευτικό του πληθυσμού και διαρκεί τέσσερα χρόνια. Για κάθε δύο διαδοχικά χρόνια υπάρχει μερική επικάλυψη (75%) των panels. Κάθε χρόνο ένα panel εγκαταλείπει το δείγμα και ένα νέο panel επιλέγεται. Το σχήμα εναλλαγής άρχισε από το πρώτο έτος (2003). Για να υπάρξει πλήρες δείγμα το πρώτο έτος της έρευνας, τα τέσσερα panels άρχισαν ταυτόχρονα. Για τη διαχρονική συνιστώσα του EU-SILC, τα άτομα που επιλέγονται, αρχικά, ερευνώνται για περίοδο τεσσάρων χρόνων, ίση με τη διάρκεια του κάθε panel.</p> <p>Η έρευνα EU-SILC βασίζεται σε δισταδιακή στρωματοποιημένη δειγματοληψία νοικοκυριών από πλαίσιο δειγματοληψίας που έχει δημιουργηθεί με βάση τα στοιχεία της Απογραφής Πληθυσμού 2011 και καλύπτει πλήρως τον πληθυσμό αναφοράς.</p> <p>Ο σχεδιασμός της δειγματοληψίας περιλαμβάνει δύο επίπεδα στρωμάτωσης:</p> <p>Το πρώτο επίπεδο είναι γεωγραφική στρωμάτωση που βασίζεται στη διαίρεση της Χώρας σε Περιφέρειες, οι οποίες αντιστοιχούν στο ευρωπαϊκό επίπεδο διαμέρισης NUTS II, ενώ τα δύο μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα Αθήνας και Θεσσαλονίκης συγκροτούν χωριστά γεωγραφικά στρώματα.</p> <p>Το δεύτερο επίπεδο στρωμάτωσης είναι η ταξινόμηση των οικισμών, μέσα σε κάθε Περιφέρεια, σε τέσσερις κατηγορίες ασκτικότητας, σύμφωνα με το μέγεθος του πληθυσμού τους:</p> <ul style="list-style-type: none">▪ ≥ 30.000 κατοίκους▪ 5.000 - 29.999 κατοίκους▪ 1.000 - 4.999 κατοίκους▪ 0 - 999 κατοίκους

Η στρωμάτωση των δύο μεγάλων πολεοδομικών συγκροτημάτων έγινε κατά απογραφικές Εποπτείες.

Το δείγμα των ιδιωτικών νοικοκυριών επιλέγεται σε δύο στάδια. Στο πρώτο στάδιο, ένα τυχαίο δείγμα μονάδων επιφάνειας (κατοικημένων γεωγραφικών περιοχών που περικλείονται από φυσικά ή τεχνητά όρια) επιλέγεται με συστηματική δειγματοληψία από κάθε τελικό στρώμα με πιθανότητα επιλογής της κάθε μονάδας ανάλογη του αριθμού των ιδιωτικών νοικοκυριών που αυτή περιέχει. Στο δεύτερο στάδιο, ένα συστηματικό τυχαίο δείγμα ιδιωτικών νοικοκυριών επιλέγεται με δεδομένο δειγματοληπτικό κλάσμα, από τον σύγχρονο πληθυσμό των νοικοκυριών (με βάση προμέτρηση που γίνεται στο πεδίο) κάθε επιλεγμένης μονάδας επιφάνειας.

Η έρευνα σχεδιάστηκε αρχικά το 2003 για αξιόπιστα αποτελέσματα σε επίπεδο Χώρας. Ο αρχικός σχεδιασμός τροποποιήθηκε σταδιακά από το έτος 2015 προκειμένου να επιτευχθούν οι βασικοί στόχοι της Ευρωπαϊκής στρατηγικής «Ευρώπη 2020» καθώς και οι εθνικές ανάγκες. Το έτος 2019, ο τρόπος υπολογισμού του δείγματος βασίστηκε στα αποτελέσματα του έργου «Μελέτη του υφιστάμενου δειγματοληπτικού σχεδιασμού της Έρευνας Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών (EU-SILC) με σκοπό την αύξηση/προσαρμογή του δείγματος σε επίπεδο Περιφέρειας (NUTSII)» για τη βελτίωση των δεικτών και σε επίπεδο Περιφέρειας.

Μέγεθος δείγματος Κατά το έτος 2022 η έρευνα διενεργήθηκε σε τελικό δείγμα 10.202 νοικοκυριών και σε 22.317 μέλη των νοικοκυριών αυτών, εκ των οποίων 19.481 ηλικίας 16 ετών και άνω. Ο μέσος όρος μελών υπολογίστηκε ανά νοικοκυριό σε 2,2.

Σταθμίσεις Για την εκτίμηση των χαρακτηριστικών της έρευνας τα στοιχεία κάθε ατόμου και κάθε νοικοκυριού του δείγματος πολλαπλασιάστηκαν με έναν αναγωγικό συντελεστή. Ο αναγωγικός συντελεστής προκύπτει ως το γινόμενο των ακόλουθων τριών παραγόντων (σταθμίσεων):

α) της αντίστροφης πιθανότητας επιλογής του ατόμου, που συμπίπτει με την αντίστροφη πιθανότητα επιλογής του νοικοκυριού,

β) του αντίστροφου του ποσοστού απόκρισης των νοικοκυριών εντός του στρώματος,

γ) ενός διορθωτικού συντελεστή, ο οποίος καθορίζεται κατά τρόπο ώστε:

i) Η εκτίμηση των ατόμων, κατά φύλο και ομάδες ηλικιών που θα προκύψει ανά γεωγραφική περιφέρεια να συμπίπτει με τον αντίστοιχο αριθμό που υπολογίστηκε με προβολή για την περίοδο αναφοράς της έρευνας και βασίστηκε στη Φυσική Κίνηση Πληθυσμού (Απογραφή Πληθυσμού 2011 και Γεννήσεις, Θάνατοι, Μετανάστευση).

ii) Η εκτίμηση των νοικοκυριών, κατά τάξη μεγέθους (1, 2, 3, 4+ μέλη) και κατά ιδιοκτησιακό καθεστώς, να συμπίπτει με αυτή του έτους αναφοράς που υπολογίστηκε με προβολή βασισμένη στη διαχρονική τάση της Απογραφής Πληθυσμού των ετών 2001 και 2011.

Μεθοδολογία μέτρησης της φτώχειας Η γραμμή φτώχειας (το κατώφλι της φτώχειας) υπολογίζεται με τη σχετική έννοια (φτωχός σε σχέση με τους άλλους) και ορίζεται στο 60% του διάμεσου ισοδύναμου συνολικού διαθέσιμου εισοδήματος του νοικοκυριού, με βάση την τροποποιημένη κλίμακα ισοδυναμίας του ΟΟΣΑ, διαφοροποιούμενη από την έννοια του κινδύνου της απόλυτης φτώχειας (ο φτωχός που στερείται βασικών μέσων επιβίωσης). Για τον υπολογισμό του συνολικού ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος του νοικοκυριού λαμβάνεται υπόψη το συνολικό καθαρό εισόδημα, δηλαδή το εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση των φόρων και των εισφορών για κοινωνική ασφάλιση, που λαμβάνεται από όλα τα μέλη του νοικοκυριού.

Συγκεκριμένα, οι εισοδηματικές συνιστώσες που περιλαμβάνονται στην έρευνα είναι:

- Το εισόδημα από εργασία.
- Το εισόδημα από περιουσία.
- Οι κοινωνικές παροχές και οι συντάξεις.
- Οι χρηματικές μεταβιβάσεις από άλλα νοικοκυριά.
- Το τεκμαρτό εισόδημα από τη χρήση του αυτοκινήτου της επιχείρησης.

Εισοδηματικές συνιστώσες, όπως το τεκμαρτό ενοίκιο από ιδιοκατοίκηση, οι έμμεσες κοινωνικές μεταβιβάσεις, τα εισοδήματα σε είδος και οι τόκοι από δάνεια, είναι δυνατόν να επηρεάσουν σημαντικά τα αποτελέσματα. Τα εισοδήματα αυτά καταγράφονται από το έτος 2007, αλλά δεν συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό του διαθέσιμου εισοδήματος.

Ισοδύναμο εισόδημα Ως ισοδύναμο διαθέσιμο ατομικό εισόδημα ορίζεται το συνολικό διαθέσιμο εισόδημα του νοικοκυριού μετά τη διαίρεσή του με το ισοδύναμο μέγεθος του νοικοκυριού. Το ισοδύναμο μέγεθος του νοικοκυριού υπολογίζεται σύμφωνα με την τροποποιημένη κλίμακα του ΟΟΣΑ.

Επισημαίνεται ότι στην κατανομή κατά άτομο θεωρείται, με βάση τον παραπάνω ορισμό, ότι το κάθε μέλος του νοικοκυριού κατέχει το ίδιο εισόδημα που αντιστοιχεί στο ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα. Αυτό σημαίνει ότι το κάθε μέλος του νοικοκυριού απολαμβάνει το ίδιο επίπεδο διαβίωσης. Συνεπώς, στην κατά άτομο κατανομή, το εισόδημα που αποδίδεται σε κάθε άτομο δεν αντιπροσωπεύει χρηματική απολαβή, αλλά έναν δείκτη επιπέδου διαβίωσης.

Το συνολικό διαθέσιμο εισόδημα ενός νοικοκυριού υπολογίζεται ως το άθροισμα των εισοδημάτων των μελών των νοικοκυριών (εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, από αυτοαπασχόληση, συντάξεις, επιδόματα ανεργίας, εισόδημα από ακίνητη περιουσία, οικογενειακά επιδόματα, τακτικές χρηματικές μεταβιβάσεις κλπ.), δηλαδή του συνόλου των καθαρών αποδοχών από όλες τις πηγές εισοδήματος μετά την αφαίρεση των τυχόν παροχών προς άλλα νοικοκυριά. Στο ποσό αυτό πρέπει να προστεθεί και ο φόρος που, ενδεχομένως, επιστράφηκε και αφορούσε στην εκκαθάριση των εισοδημάτων του προηγούμενου έτους.

Κλίμακα ισοδυναμίας Το ισοδύναμο μέγεθος του νοικοκυριού υπολογίζεται με βάση την τροποποιημένη κλίμακα του ΟΟΣΑ, σύμφωνα με την οποία ορίζεται συντελεστής στάθμισης 1 για τον πρώτο ενήλικα, 0,5 για το δεύτερο ενήλικα και μέλη 14 ετών και άνω και 0,3 για παιδιά 13 ετών και κάτω. Παράδειγμα: Το εισόδημα ενός νοικοκυριού με δύο ενήλικες και δύο παιδιά κάτω των 14 ετών διαιρείται με το συντελεστή ισοδυναμίας $(1+0,5+(2 \times 0,3)=)$ 2,1, ενός νοικοκυριού με δύο ενήλικες με $(1+0,5=)$ 1,5, ενός νοικοκυριού με 2 ενήλικες και 2 παιδιά ηλικίας 14 ετών και άνω με $(1+(3 \times 0,5)=)$ 2,5 κ.λπ.

Εξαρτώμενα παιδιά Εξαρτώμενα παιδιά θεωρούνται τα παιδιά ηλικίας έως 16 ετών, καθώς και τα παιδιά ηλικίας έως 24 ετών που είναι οικονομικά μη ενεργά (μαθητές, σπουδαστές, στρατιώτες, νοικοκυρές, κ.λπ.).

Δείκτες *Κύριοι δείκτες*

1. Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ανά:

- Φύλο και ομάδες ηλικιών
- Φύλο και συνήθη ασχολία
- Τύπο νοικοκυριού
- Ιδιοκτησιακό καθεστώς της κατοικίας
- Ένταση εργασίας
- Κατώφλι κινδύνου φτώχειας, σε ευρώ

2. Σχετικό βάθος (χάσμα) του κινδύνου της φτώχειας, κατά ομάδες ηλικιών και φύλο.

Δευτερεύοντες δείκτες

3. Κίνδυνος φτώχειας υπολογιζόμενος με εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές.
4. Κίνδυνος φτώχειας υπολογισμένος με το κατώφλι φτώχειας προηγούμενου έτους (2008).
5. Κίνδυνος φτώχειας πριν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις.
6. Μέσο ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα.

Δείκτες για τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ευρώπη 2030»

Ορισμοί δεικτών 1. Κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις

Ως κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που ζουν σε νοικοκυριά, των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 60% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

2. Σχετικό βάθος (χάσμα) του κινδύνου φτώχειας

Το σχετικό βάθος (χάσμα) του κινδύνου φτώχειας αναφέρεται στην εισοδηματική κατάσταση των ατόμων που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας και ορίζεται ως η διαφορά του εισοδήματος των φτωχών ατόμων από το όριο της φτώχειας, δηλαδή μας παρέχει το μέσο έλλειμμα των φτωχών ατόμων.

3. Κίνδυνος φτώχειας υπολογιζόμενος με εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές

Ως κίνδυνος φτώχειας μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις με εναλλακτικές διαχωριστικές γραμμές, ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που διαβιούν σε νοικοκυριά των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι χαμηλότερο του 40%, 50% και 70% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

4. Κίνδυνος φτώχειας υπολογιζόμενος με το κατώφλι φτώχειας (πληθωρισμένο με τον εναρμονισμένο δείκτη τιμών καταναλωτή) του έτους 2008

Με έτος βάσης το 2021 ως κίνδυνος φτώχειας υπολογιζόμενος με το κατώφλι φτώχειας του έτους 2008 (πληθωρισμένο με τον Εναρμονισμένο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή 2009-2021) ορίζεται το ποσοστό των ατόμων των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα το έτος 2021 είναι χαμηλότερο από το κατώφλι της φτώχειας, υπολογιζόμενο για το έτος 2008, πληθωρισμένο με στοιχεία από τον εναρμονισμένο δείκτη τιμών καταναλωτή.

5. Κίνδυνος φτώχειας πριν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις

5.1. Κίνδυνος φτώχειας πριν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις

Δεν περιλαμβάνονται τα κοινωνικά επιδόματα και οι συντάξεις στο διαθέσιμο εισόδημα

Ως κίνδυνος φτώχειας πριν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις (δεν περιλαμβάνονται τα κοινωνικά επιδόματα και οι συντάξεις στο διαθέσιμο εισόδημα) ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που διαβιούν σε νοικοκυριά των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι μικρότερο του 60% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

Κοινωνικά επιδόματα είναι η κοινωνική βοήθεια (Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα, επίδομα θέρμανσης, επίδομα στέγασης, εισοδηματική ενίσχυση οικογενειών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, καθώς και οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα και τέκνα υποχρεωτικής εκπαίδευσης, παροχές παλιννοστούτων, προσφύγων, αποφυλακισμένων, τοξικομανών, Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ανασφαλιστών Υπερηλίκων, βοηθήματα για αντιμετώπιση πρώτων αναγκών ατόμων πληγέντων από σεισμό, πλημμύρα κ.λπ.), τα οικογενειακά επιδόματα, τα επιδόματα/βοηθήματα ανεργίας, τα επιδόματα/βοηθήματα ασθένειας, τα επιδόματα/βοηθήματα αναπηρίας - ανικανότητας και οι εκπαιδευτικές παροχές.

Ως **συντάξεις** θεωρούνται οι συντάξεις γήρατος από εργασία και οι συντάξεις/βοηθήματα από τον/τη σύζυγο

5.2. Κίνδυνος φτώχειας πριν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις

Δεν περιλαμβάνονται τα κοινωνικά επιδόματα στο διαθέσιμο εισόδημα, ενώ περιλαμβάνονται οι συντάξεις

Ως κίνδυνος φτώχειας πριν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις (δεν περιλαμβάνονται τα κοινωνικά επιδόματα στο διαθέσιμο εισόδημα, ενώ περιλαμβάνονται οι συντάξεις), ορίζεται το ποσοστό των ατόμων που ζουν σε νοικοκυριά των οποίων το συνολικό ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα είναι μικρότερο του 60% του εθνικού διάμεσου ισοδύναμου διαθέσιμου εισοδήματος.

6. Μέσο ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα

Ως μέσο ισοδύναμο διαθέσιμο εισόδημα ορίζεται ο μέσος όρος των ισοδύναμων διαθέσιμων εισοδημάτων όλων των μελών των νοικοκυριών της Χώρας.

7. Δείκτες για τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ευρώπη 2030»

Ο στόχος της στρατηγικής της ΕΕ «Ευρώπη 2030» θα αξιολογηθεί με βάση τον αριθμό των ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο ως προς την κατάσταση φτώχειας ή αποκλεισμού (πληθυσμός – στόχος) σύμφωνα με τους ακόλουθους τρεις δείκτες:

- Ποσοστό ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας.
- Ποσοστό ατόμων με σοβαρές υλικές και κοινωνικές στερήσεις - Ο δείκτης «ποσοστό ατόμων με σοβαρές υλικές και κοινωνικές στερήσεις» εκτιμά τα επίπεδα διαβίωσης μετρώντας το ποσοστό του πληθυσμού που στερείται τουλάχιστον 7 από ένα κατάλογο 13 αγαθών και υπηρεσιών.

Στερήσεις σε επίπεδο νοικοκυριού

- Δυσκολίες ανταπόκρισης στην πληρωμή πάγιων λογαριασμών όπως ενοίκιο ή δόση δανείου της κύριας κατοικίας, λογαριασμοί ηλεκτρικού ρεύματος, νερού, αερίου κλπ., δόσεις πιστωτικών καρτών ή δόσεις δανείου για οικιακή, διακοπές κ.ά., ή αγορές με δόσεις
- Οικονομική αδυναμία για πληρωμή μιας εβδομάδας διακοπών
- Οικονομική αδυναμία για διατροφή που να περιλαμβάνει κάθε δεύτερη ημέρα κοτόπουλο, κρέας, ψάρι ή λαχανικά ίσης θρεπτικής αξίας
- Οικονομική αδυναμία για αντιμετώπιση έκτακτων, αλλά αναγκαίων δαπανών
- Οικονομική αδυναμία να διαθέτουν ΙΧ επιβατηγό αυτοκίνητο
- Οικονομική αδυναμία για ικανοποιητική θέρμανση το χειμώνα και δροσιά το καλοκαίρι.

Στερήσεις σε επίπεδο μέλους του νοικοκυριού

- Οικονομική αδυναμία να έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο
 - Οικονομική αδυναμία για αντικατάσταση των φθαρμένων ρούχων με καινούργια
 - Οικονομική αδυναμία να έχει δύο ζευγάρια υποδήματα
 - Οικονομική αδυναμία να ξοδεύει χρήματα, σχεδόν κάθε εβδομάδα, για τον εαυτό του
 - Οικονομική αδυναμία για συνάντηση με φίλους/συγγενείς για έναν καφέ/ποτό/γεύμα στο σπίτι τουλάχιστον μια φορά το μήνα
 - Οικονομική αδυναμία για συμμετοχή τακτικά σε δραστηριότητες αναψυχής με πληρωμή αντιτίμου και,
 - Οικονομική αδυναμία για αντικατάσταση επίπλων όταν αυτά φθεironται ή καταστρέφονται.
- Ποσοστό πληθυσμού που διαβιεί σε νοικοκυριά με χαμηλή ένταση εργασίας – Ο δείκτης αναφέρεται στο ποσοστό πληθυσμού ηλικίας 0-64 που διαβιούν σε νοικοκυριά που τα μέλη τους εργάστηκαν λιγότερο από 20% της συνήθους απασχόλησης κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους. Η ένταση εργασίας του νοικοκυριού ορίζεται ως ο λόγος μεταξύ του αριθμού των μηνών που όλα τα μέλη εργάζονται κατά το προηγούμενο έτος και του συνολικού αριθμού των μηνών που θα μπορούσαν θεωρητικά να έχουν εργαστεί κατά την ίδια περίοδο. Οικονομικά ενεργά μέλη θεωρούνται τα μέλη του νοικοκυριού ηλικίας 18-64 ετών. Τα νοικοκυριά που αποτελούνται μόνο από μαθητές ή σπουδαστές κ.λπ. κάτω των 25 ετών, ή 60-64 ετών που δεν είναι οικονομικά ενεργά ή και άτομα ηλικίας 65 ετών και άνω εξαιρούνται από τον υπολογισμό του δείκτη.

Παραπομπές Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα της ΕΛΣΤΑΤ σχετικά με την [Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών](#)